

اعلامیه مطبوعاتی

چه کسی به فریاد اسیران می‌رسد؛ در حالی که چوبه‌های دار برای شان برپا شده است؟!

(ترجمه)

روز دوشنبه ۲۰۲۶/۳/۳۰ م، (کنست) در رژیم یهود قانونی را مبنی بر اعدام اسیران فلسطینی به تصویب رساند؛ سپس جنایت‌کار «ایتامار بن غیر» و همراهانش با نوشیدن شراب، به مناسبت تصویب این قانون جشن گرفتند.

این قانون در حالی به تصویب رسیده است که اسیران در زندان‌های رژیم جنایت‌کار با انواع رنج‌ها روبه‌رو اند؛ از شکنجه، گرسنگی و سرما گرفته تا محرومیت از درمان؛ تا جایی که هر کس به این زندان‌ها داخل می‌شود، گویی مفقود می‌گردد و آن‌که از آن بیرون می‌آید، چون نوزادی دوباره متولد شده است.

جنایات رژیم جنایت‌کار در غزه، کرانه باختری، لبنان، سوریه و سایر مناطق، افاق‌ها را پر ساخته است؛ و در کنار آن، بستن مسجد الأقصى و جلوگیری از رسیدن نمازگزاران به آن، که بیش از یک ماه ادامه دارد، افزوده شده است؛ تا جایی که الأقصى خود به اسیری مبدل شده و با تهدید حکم اعدام و تخریب روبه‌رو است؛ چنان‌که تندروهای رژیم یهود شب و روز بر آن تصریح می‌کنند. بدین‌گونه، هم اسیران و هم مسری، در دست دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان قرار گرفته‌اند!

بی‌گمان، اسیران و مسری را نه بیانیه‌های محکومیت و تقبیح نجات می‌دهد و نه فریاد عالمی که امت را به خروج به جاده‌ها فراخواند پیش از آن‌که مسجد الأقصى ویران شود یا اسیران اعدام گردند. این جنایت از تصویب قانون اعدام آغاز نشده، بلکه از آن روزی آغاز شد که به رژیم اجازه داده شد دست یک مسلمان از اهل فلسطین را در بند کند، و در برابر آن، لشکرهای امت اسلامی برای رهایی اسیران به حرکت درنیامدند.

هم‌چنان، این جنایت نه از روزی آغاز شد که مجرمان به تخریب مسجد الأقصى تهدید کردند و نه از زمانی که بندگان الله سبحانه و تعالی را از مسری رسول الله صلی الله علیه وسلم منع نمودند؛ بلکه از آن روزی آغاز شد که این رژیم مسخ، سرزمین را اشغال کرد و زنجیرهای خود را بر دیوارهای آن افکند. از روزی آغاز شد که رژیم‌های مزدور بر تسلیم نمودن فلسطین، و گوهر آن مسجد الأقصى، به رژیم یهود همدست شدند؛ سپس مردم را به صلح با آن فراخواندند، در حالی که زمین را اشغال کرده و انسان‌ها را به قتل می‌رساند؛ مردان و زنان آزاده را به اسارت می‌برد و در دریای خون‌هایی که از اهل غزه و سراسر فلسطین جاری ساخته، غوطه‌ور است.

رژیم یهود و سران جنایت‌کار آن، بسیار کوچک‌تر و حقیرتر از آن‌اند که مسجد الأقصى را در اشغال خود نگهدارند؛ در حالی که الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ ﴾ [بقره: 61]

ترجمه: و بر آنان (مهر) ذلت و فقر زده شده است.

و نیز فرموده است:

﴿ لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَدَىٰ وَإِنْ يَقَاتِلْكُمْ يُوَلُّوْكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴾ [آل عمران: 111]

ترجمه: آنان هرگز به شما زبانی جز آزار (اندکی) نخواهند رساند، و اگر با شما بجنگند، پشت کرده فرار می‌کنند و سپس یاری نخواهند شد.

و نیز فرموده است:

﴿ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِ ﴾ [البقره: 96]

ترجمه: و آنان را حریص‌ترین مردم بر زندگی خواهی یافت.

الله سبحانه و تعالی راست فرموده است، و دروغ گفته است آن که ادعا می کند امت با لشکرهایش، یا حتی بخشی از آن، نمی تواند فلسطین را از بحر تا نهر آزاد ساخته و مسری را از پلیدی یهود در ساعتی از روز پاک گرداند.

اگر آزادسازی اسیران بر امت اسلامی و لشکرهای آن واجب است، نجات آنان از قتل، در حالی که چوبه های دار برای شان برپا شده واجب تر است؛ و اگر سکوت در برابر اشغال سرزمین میارک، جنایت است، پس سکوت در برابر بستن مسجد الأقصى و تهدید به تخریب آن، جنایتی بزرگ تر است؛ و اگر نشستن از آزادسازی فلسطین گناهی هلاک کننده است، پس نشستن در حالی که خون های مردم آن ریخته می شود و الأقصى بسته شده و زمینه برای تخریب آن فراهم می گردد، مادر همه گناهان هلاک کننده است.

امروز، همانند دیروز، بر امت اسلامی واجب است که به حرکت درآید؛ نه برای محکوم سازی و تقبیح، بلکه برای آن که لشکرهایش را با حرارت ایمان به حرکت آورد و شعله جهاد در راه الله سبحانه و تعالی را برافروزد و تخت های حاکمان خود را سرنگون سازد، در حالی که به سوی مسجد الأقصى روی آورده، آزادکننده و تکبیرگویان، به تحقق این وعده الهی:

﴿وَلْيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَّرُوا مَأْعَلًا تَنْبِيْرًا﴾ [الإسراء: 7]

ترجمه: و تا (مؤمنان) داخل مسجد شوند همان گونه که نخستین بار داخل شدند، و آنچه را (از شما ای یهود) بر آن دست یابند، به گونه ای کامل درهم بکوبند.

و هر حرکتی که پایین تر از این واجب باشد، خیانت به الله سبحانه و تعالی، به رسولش صلی الله علیه و سلم، به مسری رسول الله صلی الله علیه و سلم و به خون های اهل فلسطین و اسیران آن است؛ و انا لله و انا إليه راجعون!

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - سرزمین مبارک فلسطین